

LIDOVÁ ZÁBAVA versus LOSÍ bublina

Spanilá jízda traktoriády, rozverný masopust, letní posvícení či voňavé gulášování společně vylákají davy místních. To je skutečný tep města. Naproti tomu akce Libčického občanského spolku připomínají spíše privátní dýchánky pro zvané.

Na farmářských trzích, v kině i na koncertech v Kotelně se potkávají stále stejné tváře a tyto akce se dávno proměnily v posezení úzké skupiny přátel. Má smysl dotovat elitářské kroužky, když skutečný život v Libčicích je úplně jinde? Problémem není těch 150 tisíc korun, které město ročně utratí za akce v koordinaci LOSu, každá aktivita má svůj význam. Problém je v prioritách, protože akce, které ostatní lidé rádi navštěvují, jsou viditelně odsunuty na vedlejší kolej.

Za kolika spolky najdete stejná jména?

Ponoříte-li se do dotační tabulky, vyplynou z ní zajímavé informace. Personální propojení spolků – Hasiči Libčice, Centrum Malina a Libčické ochotnické divadlo – ukazuje, že peníze směřují ke stejným lidem. Celková suma je 331 100 korun. Samotný LOS čerpá 159 400 korun. Centrum Malina letos uspělo se sedmi žádostmi za 73 800 Kč a Hasiči

si za pět akcí přišli na kulatých 50 500 Kč.

Tomu dala, tomu víc, tomu málo, tomu nic

Radnice za zábavu pro úzký okruh vyvolených bez mrknutí oka vydá přes 300 tisíc korun a návštěvnost neřeší. Každý takový privilegovaný občan nás stojí tisíce korun ročně. Naproti tomu traktoriáda, která do ulic vyláká tisícovku lidí, dostane jen 80 400 Kč. Na jednoho návštěvníka masopustu, posvícení nebo traktoriády tak město nepřispěje ani stokorunou. Vidíte ten propastný rozdíl? Skuteční dobrovolníci, kteří dotace vnímají jako nutnou podporu a nikoliv byznys, jsou dnes v nevýhodě. Jejich motorem je radost z provedené akce a za minimum peněz dokážou přilákat dav. Zůstávají však ve stínu těch, kteří se naučili v dotačním systému chodit. Typickým příkladem je Libčický masopust Evžena Nováka. Akce, kterou lidé milují, dokáže vyžít s neuvěřitelnými 17 600 korunami a přitom

nechybí celodenní program, hudba i pohoštění. Úsměvně pak je, že dotační komise žádost zkrátila o 2 400 korun se zdůvodněním, že odměny pro účastníky jsou nezpůsobitelným výdajem.

Masivní podpora kultury za půl milionu na úkor dětí

Když se člověk podívá, kam letos tečou peníze, neubrání se pocitu, že jsme nekulturní banda a místo sportu a kroužků potřebujeme masivní kulturní lekci.

Jen kultura pohltí přes půl milionu, většinou jde o hudební produkci. Sport pokulhává – sokolové z městské kasy dostanou celkem 153 900 na vše (sportovní oddíly i projekty), AFK se musí spokojit s 88 600 korun. Přitom oba spolky mají více než

stočlennou základnu a jsou důležitým inkubátorem pro mladou generaci. Naštěstí si pořadatelé dokážou s ořezaným rozpočtem poradit. Pro nás návštěvníky se na první pohled nic nemění – zábava bude, ale pozor – budeme i nadále tolerovat tento trend nadřozování, nebo se po volbách podaří nastavit spravedlivý systém?

Škrty pocítí hlavně ti nejmenší

Pár příkladů nelogického přerozdělování: dotace na Sokolský den (klíčová náborová akce, která dětem hravou formou představuje sportovní disciplíny) a Dětský den na fotbalovém hřišti byla letos snížena o víc než třetinu. Dalším příkladem je Lagunino, které má podle hodnotitelů malý dosah, i když děti vozí zpátky do Libčic medaile z celonárodních závodů. A nejhůře dopadl spolek Přátelé přírody – Upírci, kteří na celoroční provoz ani výlety nedostanou nic se zdůvodněním, že si to mají zaplatit rodiče. Naproti tomu vydá radnice 38 900 korun za jednorázovou show, doslova za pár minut akrobacie na komíně v režii nelibčického spolku Cirkus Mlejn. To by Upírkům stačilo na provoz i plánované výlety do přírody. Zkrátka přišel i rybářský kroužek mládeže – děti se v zimě scházejí v klubovně v Roztokách (nemají svou vlastní) a v žádosti nebyl doložen počet těch libčických, a tak mladí rybáři nedostanou nic. Soubor historického tance Mariane, který dlouhá léta reprezentuje naše město svými vystoupeními po celé republice, si zažádal o 20 tisíc korun na cenově nákladné kostýmové vybavení (výdaje jsou 70 tisíc korun) a nakonec odchází s 13 800 korunami. Takhle můžeme pokračovat dlouho...

ADVENTNÍ SETKÁNÍ

30. 11. 2025, od 11 hod.

od 11:00 hod.
Kouzelný meč
Divadelní pohádka (v rámci LDP 2025)
v sále ZUŠ (vstupné dobrovolné)

od 13:00 hod.
Adventní jarmark
ul. 5. května

od 14:00 hod.
Adventní koncert
Evangelický kostel (vstupné dobrovolné)

od 15:30 hod.
Hudební program
ul. 5. května
(ZŠ, MŠ, ZUŠ a pěvecký sbor Škatulata)

od 17:00 hod.
Rozsvícení stromu

Dotačním vítězem je ARTO.TO galerie Uhelný mlýn

A tak zatímco domácí spolky bojují o každou tisícikorunu, historicky nejvyšší příspěvek 142 600 korun na jeden projekt – výstavu a související dílny – si z libčické kasy odnáší spolek ARTO.TO se sídlem v Praze 4. Nečekaná štedrost města však neznamená kulturu zdarma. Naopak – i přes masivní dotaci návštěvníci platí vstupné.

Příklady ukazují, jak současné vedení přistupuje k osvědčeným dobrovolnickým akcím a upřednostňuje své oblíbené. Asi nejsilnější přátelství lze vypořádat u komerčního subjektu Uhelný mlýn a Kotelna, kam ročně plynou stovky tisíc nejen formou městských dotací, ale i plateb za pronájem prostor. Obě industriální budovy jsou sice líbivé, ale Libčice furt postrádají vlastní zázemí. Touto dobou měl být městský dům se společenským sálem již ve výstavbě.

Abstraktní umění není pro každého

Libčice nejsou a pravděpodobně nikdy nebudou centrem moderního umění. I když je tato oblast kultury pro rozvoj společnosti podstatná, její publikum je u nás minimální a Praha nám nabízí širokou přehlídku současného světového i domácího umění. Z domova se za pouhou půlhodi-

nu dostanete do prestižních galerií (Kunsthalle Praha, Museum Kampa a dalších), kde můžete zhlédnout špičková moderní díla, která v Uhelném mlýně nikdy nespátíte.

Rada města přesto schválila dotaci ve výši 142 600 korun, která spočívá ve financování výstavy (47 800 Kč), dílen pro školy (55 800 Kč), pro seniory (19 700 Kč)

a rodinné dílny (19 300 Kč). Jak se ověřoval dopad akce a kdo prověřil zájem o workshopy?

Hrozba zrušení soudem

Spolek ARTO.TO, který provozuje galerii v Uhelném mlýně, drží v chodu hlavně veřejné peníze. Celých deset let však ignoroval zákonnou povinnost zveřejňovat své účetní závěrky ve Sbírce listin. Podle zákona za takové jednání hrozí pokuty i zrušení soudem. K nápravě a náhlému nahrazení všech chybějících dokumentů došlo až letos v lednu.

Výkonný dotační stroj

Pohled do čerstvě zveřejněných dokumentů odhaluje zajímavé detaily. Výroční zpráva za rok 2024 ukazuje úplnou dotační zá-

vislost galerie ARTO.TO – náklady na uspořádání tří výstav činily 1,08 milionu korun, z čehož veřejné peníze pokryly celých 82 %. Celkem si spolek v daném roce přišel na 885 000 korun – Státní fond kultury přispěl 245 tisíci, Ministerstvo kultury půl milionem, kraj 110 tisíci a Libčice 30 tisíci. Za libčické peníze galerie uspořádala výtvarné dílny pro děti, ale za dotovanou školní akci rodiče platili i tak. Letos se libčický příspěvek vyšvihl téměř na pětinasobek.

Podpora komerčního subjektu penězi nekončí

Kromě nehorázně částky na výstavní projekt s minimálním dosahem je LOSem protežovaný spolek ARTO.TO také dotován masivní propagací v radničním periodiku. V Libčických novinách v každém čísle narazíte kromě článku hned na několik inzerátů. Takového reklamního prostoru se nedočká žádný z domácích spolků, proto je namísto dotaz na redakci: „Jedná se o placenou inzerci nebo je poskytnuta zdarma?“ My však při návštěvě galerie platíme vždy.

Posvícenskou zábavu na fotbalovém hřišti radnice zatrhla

Tradiční posvícenská zábava na hřišti v Letkách dostala před pár lety od vládnoucí koalice LOS a ODS stopku. Přestože je v okolí pořádání podobných akcí na fotbalovém hřišti úplně běžné, v Libčicích AFK narazilo na absolutní zákaz. Záchranou byla výpomoc a spolupráce s jinými místními spolky, když se musel narychlo měnit plán a hledat azyl pod Chýnovským hájem.

Náš cíl – nezaujaté udělování dotací

Příspěvky z městského rozpočtu na spolkovou, kulturní a společensky prospěšnou činnost sice tvoří zanedbatelné jedno procento všech výdajů, ale jsou pro mnohé z nás nejviditelnějším projevem života v našem městě. Je potřeba ukončit klientelistický přístup jejich rozdělování a vrátit nazpět princip, kdy dotační komisi tvoří lidé z celého politického spektra a je tak zaručena nestrannost jejího rozhodování.

FAKT

Dětský den 7. června 2026

Traktoriáda 20. června 2026

ANKETA

Úspěšné město se staví se VŠEMI lidmi, ne jen s těmi vybranými.
Elitářství vede ke ztrátě kontaktu s realitou.

KAM SE PODĚL ZDRAVÝ ROZUM?

ZA LIBČICE | ZA VŠECHNY | ZA BUDOUCNOST

DUBEN/2026

Vážení lidé z našich Libčic, živelná síla přírody se do toho opírá na plný plyn a jaro nás láká vyrazit ven bavit se s přáteli. Příležitostí je dost, v Libčicích není o společenské akce nouze. Nabídka je široká a na většinu akcí přispívá radnice. V tomto čísle si posvítíme na to, jakým způsobem plynou peníze z městského rozpočtu ke spolkům a na nejrůznější akce. Rozkryjeme podivné metody současného vedení města, které si z veřejné pokladny udělalo nástroj pro odměňování svých věrných. FAKT vychází jako protiváha Libčických novin. Je třeba smeknout před velmi obratnou sebepropagací koalice LOS a ODS, proto vám předkládáme pozadí důležitých témat, o kterých se takticky mlčí, ale dopad mají na nás všechny. V rozhovoru se vám představí jeden ze zakládajících členů nového spolku Za Libčice - Vít Penížek. Otázkami jdeme přímo k podstatě. Reagujeme tak na ohlasy k prvnímu číslu, kde jste se ptali, kdo stojí Za Libčicemi. Na rovinu říkáme, že články vyjadřují náš pohled na situaci. Nabízíme vám jinou perspektivu, konečný obrázek si ale musíte udělat sami. Výsledky ankety nepřekvapily a mluví jasně: čtyři z pěti odpovědí jsou proti stavbě nafukovačky v připravované podobě. Pokračujeme ve veřejném dialogu a znovu otevíráme prostor pro váš názor na aktuální téma. Ohlas na první anketu nás upřímně potěšil. Je vidět, že lidé o věcech veřejných přemýšlejí a nespokojí se s povrchními odpověďmi. Celkovou bilanci prvního hlasování vidíte

Za Libčice, z. s.

Výsledek ANKETY ke stavbě nafukovačky

Vybíráme z vašich komentářů:

Postavit obyvatele města před hotovou věc je přinejmenším neseriózní. Zarážející je i absence studie využitelnosti haly (víceúčelový povrch, klimatizace) a ekonomické hledisko provozu.

Sportovní hala je určitě vhodné řešení.

Pokud to, co píšete, je pravda, hala nedává smysl. Myslím, že nebude využívána v takové míře. Velmi drahý provoz oproti efektivitě využití.

Sportovní hala tu dávno měla stát, to akorát vypovídá o neschopnosti politiků.

Bohatý kulturní život, na kterém někteří bohatnou

Radnice letos rozdělila rekordních 1,25 milionu na spolkovou činnost, dvojnásobek oproti roku 2021. Většina peněz plyne na kulturu. Překvapivě se však příspěvky místním spolkům skoro nezvyšují. Naproti tomu hodně peněz směřuje nelibčickým, například galerie ARTO.TO Uhelný mlýn dostane neuvěřitelných 142 600 korun.

Čilý společenský život u nás město zastřešuje finanční podporou místních spolků i jednotlivců, kteří organizují oblíbené a tradiční akce. Ročně obvykle putuje zhruba jedno procento z celkového rozpočtu (letos 0,57 %) na organizaci akcí a chod spolků. Tento princip přerozdělování je dlouhá léta ověřeným mechanismem. Městské dotace jsou tak nezbytnou finanční injekcí a přidělují se na začátku roku. Pořadatelé jsou na dotacích zcela závislí a bez nich

by se zamýšlené plány muse-ly výrazně upravit nebo akce zrušit. Běžný člověk tento proces postřehne jen okrajově, nejčastěji v Libčických novinách narazí na tabulku s přehledem, komu, na co a kolik. Zatímco tabulka vypadá jako suchá statistika, za čísla se skrývá zajímavá pavučina vztahů. Vládnoucí koalice LOS a ODS po nástupu k moci změnila zaběhlá pravidla a nastavila nové podmínky. Výsledek těchto úprav jasně ilustruje uvedený graf. Z přerozdělování viditelně těží Libčický občanský spolek, a to přes jednoznačný střet zájmů. Pořádané akce, na které všichni v hojné míře přispíváme ze svých daní, tento politický subjekt zviditelňují a zajišťují mu průběžnou prezentaci mezi voliči – na propagačních materiálech najdete jejich logo.

Dokonalé perpetuum mobile

Dotační komise složená ze sympatizantů LOSu předloží radě města, kterou tvoří zástupci LOSu (a jednoho člena ODS) tabulku s doporučením, kolik a komu dát peněz. Rada města pak schválí příspěvky svému vlastního politickému subjektu na konkrétní

podzim a výsledek je známý až po třech měsících. Nejprve rada města schválí podmínky. Ten, kdo má přístup k interním informacím, má nezpochybnitelnou výhodu, neboť ví, kdy na své žádosti začít pracovat, aby ho termín nedostal do úzkých. Pořadatelská zkušenost nám ukazuje, že odhady nákladů, detaily akce i harmonogram se s dlouhým časovým předstihem připravuje těž-

pohled jednotlivého člena komise, který dle svého subjektivního dojmu přidělí body za potřebnost, způsob realizace, zkušenosti i hospodárnost akce. Tady vidíme první problém – dřív bývalo zvykem, že v dotační komisi seděli lidé z celého politického spektra a známá jména byla zárukou nestrannosti. Ale v průběhu posledních tří let se složení komise několikrát obměnilo a nyní tam působí členové, kteří se ve veřejném životě tolik neangažují, takže jim chybí potřebný vhled. Navíc nebudete hlasovat proti někomu, kdo vás jmenoval a platí, je to taková pojistka loajality.

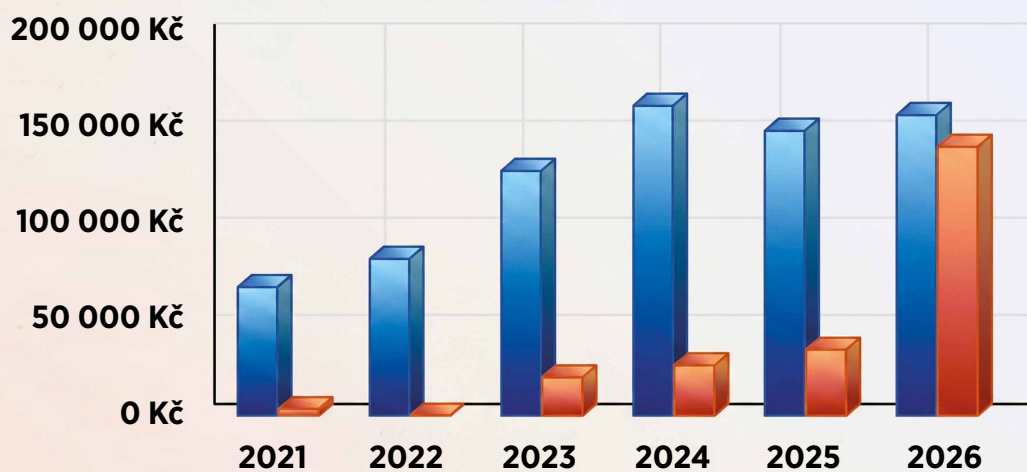
Nemilosrdné matematické krácení

Proces pokračuje součtem celkových bodů a nastává krkolomná matematická část: „Hodnocení s nejvyšším a nejnižším počtem bodů nebudou započítána. Výsledný počet bodů bude stanoven na základě

průměru zbývajících hodnocení.“ zdroj: www.libcice.cz - Pravidla podávání žádostí o dotaci města Libčice nad Vltavou na podporu občanských prospěšných činností, projektů, aktivit občanů a zájmových organizací pro rok 2026. Pak na řadu přichází vzoreček pro krácení z důvodu nedostatku peněz – celková požadovaná částka samozřejmě vždycky výrazně převyšuje městem stanovený obnos, který se vypočítá:

DOTUJEME

Vývoj čerpání městských dotací vybraných spolků

Zdroj: www.libcice.cz

radnici znepráteleli, tak výsledky nerozporují.

Formálně možná správně, ale bez špetky selského rozumu

Snad ve snaze o transparentnost, kterou LOS tolik deklaroval před posledními volbami, došlo ke změně metody vyhodnocování žádostí. Pravidla jsou komplikovaná, celý proces se přesunul na

ce. Loni rada města schválila výzvu a pravidla na podporu občanských prospěšných projektů 7. října a do 10. listopadu bylo nutné žádosti podat, verdikt padl na radniční schůzi 6. ledna 2026.

Pevný závazek věrnosti

V mezičase před zveřejněním výsledku je praktikován ultrasložité systém posuzování a vyhodnocování žádostí. Prvním krokem je osobní

Po tomto pokrácení se dále kontrolují nezpůsobilé výdaje a ty nakonec z přehledu výdajů vymažou dost podstatných položek (platby za úklid, ostrahu a jiné služby, občerstvení, odměny a další).

ZA LIBČICEMI STOJ

Vznikl nový spolek Za Libčice, ale původně jste působil v Liběhradu, to jste se nepohodli? Co se vlastně stalo?

Postupně se v rámci Liběhradu vytvořila skupina lidí, která vnímala některé věci jinak než Pavel Bartoš, zakladatel a dlouholetý předseda. Rozdělení nás přístup k rozvoji města, a proto jsme založili nové občanské sdružení. Chceme budovat, ne udržovat. Každopádně to nebyl rozchod ve zlém.

A bude tedy Liběhrad kandidovat v letošních volbách?

To je otázka přímo na Liběhrad. Pavel Bartoš je srdcař a velký bojovník, nemohu mluvit za něj.

Máte za sebou čtyři roky v opozici, jaká to byla zkušenost?

Rozhodně je to jiný styl práce, ale ve výsledku dobrá zkušenost. Ne vždy pozitivní. Velkým překvapením je pro mě současné vedení města, které šlo do voleb s hesly o otevřené radnici a větší profesionalitě. Jenže to, co zažívám jako opoziční zastupitel, je pravý opak. Podklady dostáváme pozdě, informací je minimum a na odpovědi čekáme nezdělané měsíce. Paradoxně jsem se o některých věcech dozvěděl víc z newsletteru vedení radnice než z oficiálních podkladů. LOS má silnou propagaci na sociálních sítích, ale skutečná informovanost zastupitelů i možnost podílet se na rozvoji města dost kulhá. A to mě mrzí.

Začali jste vydávat noviny FAKT, které jsou dost kritické. Proč?

Protože nám na Libčicích opravdu záleží. Je důležité upozornit na věci, které nejsou na první pohled vidět, ale mají velký dopad. Většina lidí nesleduje dění na radnici detailně a nemá k informacím přístup. My jsme k tomu blíž a umíme nabídnout širší kontext. Proto lidem předkládáme fakta a ukazujeme souvislosti. Bez kritiky se FAKT neobejde, ale nejde nám jen o ni. Snažíme se zároveň ukázat, jak se podobné věci řeší jinde a jak bychom to dělali my.

A také proto, že se Libčické noviny staly sebezpečením LOS placenou z našich společných peněz. O sociálních sítích města nemluvě. Noviny FAKT roznášíme všude, aby si každý vytvořil vlastní názor.

Nechcete tím naznačit, že nemáte možnost vyjádřit svůj názor v Libčických novinách? Pro ten účel tam přece existuje zvláštní rubrika. Nestačí to?

Upřímně, nestačí. Hlas zastupitele má omezený prostor a ještě o něj musíme svádět boj. Dohadovat

se o půl straně textu mi přijde absurdní. Navíc naše opoziční články doprovází okamžitá reakce ve stejném čísle, ne formou otevřené polemiky, ale jako jinak zabalený článek radnice ke stejnému tématu. To podle mě není fér a jde to proti redakčním pravidlům, ale protože jsou noviny plně v rukou LOS, dá se s tím těžko něco dělat. I proto vydáváme FAKT.

Osobně bych v Libčických novinách snížil množství reklamy a dal prostor i jiným informacím. Pomalu se z nich stává reklamní plátek bez skutečného obsahu.

”Chci jasně říci, že mi nevdává nafukovačka jako levné a dočasné řešení pro sportování v zimě.

Za Libčice se tedy chtějí prosadit v komunálních volbách. Čím chcete přesvědčit voliče?

Ano, budeme usilovat o podporu voličů. Celou dobu, co působím v komunální politice, se snažím mluvit s lidmi a poslouchat, co je trápí a co by chtěli změnit. Slyšet hlas občanů

je podle mě základ dobré politiky. Zároveň si myslím, že je lepší soustředit se na několik konkrétních cílů než naslibovat hory doly, z toho nakonec vznikne chaos.

Brzy představíme naše priority.

Vím, že rozumný rozvoj města se někdy neobejde bez nepopulárních rozhodnutí a že upřímnost nemusí být vždy pohodlná. Ale populistické sliby dávat nechceme.

A co tedy konkrétně chystáte?

Pokračujeme ve vydávání novin FAKT, připravujeme blog a během roku chceme uspořádat několik akcí. Hlavní je pro nás být mezi lidmi, mluvit s nimi a poslouchat jejich názory. Další věci připravujeme, ale jejich čas teprve přijde.

A co pozadí spolku, kteří další lidé pracují Za Libčice?

Spolek jsme založili společně s Lukášem Reichlem a Zuzkou Bělohorskou. Na přípravě se ale podílí mnohem víc lidí včetně našich podporovatelů. Doufám, že brzy bude zřejmé, že nejde o žádný „Liběhrad II“, ale o lidi, kteří přináší nový pohled, věcný přístup a energii do veřejného života.

To jsou lidé, kteří byli na radnici v letech 2018 až 2022 a v posledním volebním období byli v opozici. Co chcete udělat jinak, abyste přesvědčili více voličů?

Co chce nabídnout nám běžným lidem? A proč to dělá?

Volíči znají práci Liběhradu, zčásti tu naši práci a dnes vidí práci LOS i nečinnost ODS. Podle mě je to dobrá startovací pozice pro srovnání. Lidé mohou sami posoudit, co a kdo městu prospívá.

Opoziční zkušenost nám pomohla dívat se na řadu věcí z druhé strany. Dnes víme, že je potřeba některé věci komunikovat jasněji, důrazněji a s větší odvahou. V minulosti jsme někdy byli příliš opatrní. A ano, některé věci se nepovedly tak, jak měly. Nejsm pyšný například na kauzu kolem bývalé ředitelky ZŠ. Dnes také vidím, že jsme se měli víc věnovat sportovní hale a koupališti. Z chyb je ale potřeba se poučit, ne je opakovat.

Přízníváte tedy určitá pochybení.

Kde berete jistotu, že město povedete lépe než současné vedení?

Známe dobře naše město, pohybujeme se mezi obyčejnými lidmi a máme je rádi. Nebojíme se práce, byli jsme ve vedení, teď čtyři roky v opozici. Máme zdravý rozum, umíme hospodařit a máme jasno v prioritách. Naše město stagnuje, výměna laviček nezakryje fakt, že se nic významného nepostavilo. Projekty je potřeba připravovat a důležité je také navázat na minulou práci – ne jako LOS, který smetl většinu ze stolu a začal nanovo, tím jsme ztratili drahocenný čas a vynaložené prostředky.

A nenecháme se svést vypsáními dotacemi jako v případě dětské skupiny, ale soustředíme se na podstatné věci, které zlepší život většině.

Dobře, ale stále mluvíte dost obecně. Co tedy Za Libčice považují za hlavní priority?

Především chceme rozvíjet projekty, které dnes stojí nebo se posouvají příliš pomalu. Je třeba zapracovat na vybudování lékařských ordinací, protože ty už mohly dávno sloužit. Najít lepší řešení odpadového hospodářství včetně sběrného dvora. Chceme posunout revitalizaci náměstí a stavbu městského domu. Naše

”Dotace se musí rozdělovat nestranně, a to hlavně libčickým spolkům!

město je aktivní a potřebuje vlastní zázemí, nemělo by donekonečna platit stovky tisíc za pronájem Kotelny. Náplavka měla být podle původního harmonogramu dávno hotová, místo toho tam dnes stojí gril a dva betonové bloky. Přesto je vidět, že ji lidé chtějí a využívají.

To je hodně investic a ty stojí peníze. Co když nebude dost finančních prostředků? Jak to vyřešíte?

Město vstupovalo do tohoto období s dostatkem peněz. V uplynulých letech jsme vytvořili rezervy právě na větší projekty, abychom nebyli plně závislí jen na dotačních titulech a mohlo se stavět i z vlastních

prostředků. To má mimochodem i svoje výhody – město pak není svázáno dlouhým seznamem dotačních podmínek. Navíc všechno se neplatí z jednoho ročního rozpočtu. Roční příjem cca 100 milionů korun představuje dostatečné zdroje, aby se výše uvedené dalo realizovat.

Pokud se ale peníze začnou utrácet za drahá provizoria, situace se rychle změní.

Tím asi narážíte na plánovanou nafukovačku na sokoláku, která byla hlavním tématem prvního vydání novin FAKT. Proč jste proti ní tak ostře vystoupili?

Protože všichni cítíme, že Libčice sportovní halu potřebují. Je důležitá pro děti, mládež i dospělé. Jenže původní záměr plnohodnotné haly na sokoláku narazil a bylo potřeba hledat jiné řešení. Přirozeně se nabízí areál koupaliště – je to městský majetek a není tam problém s parkováním. Nevýhodou může být vzdálenost od školy, ale podle mě převažují pozitiva.

Smysluplné řešení by podle mě bylo začít připravovat pevnou halu, protože povolovací proces zabere tři až čtyři roky.

A mezitím dočasné zajistit sportovní zázemí jednodušším a levnějším způsobem. Místo toho tu dnes máme megalomanský projekt za téměř trojnásobnou cenu oproti původně prezentovanému dočasnému řešení, takže ve skutečnosti půjde o dlouhodobý stav.

A navíc i sama paní starostka přiznává, že teprve provoz ukáže, jak to bude s chlazením a využitelností povrchu.

Tak co teď s tím? Sokolové nafukovačku vítají.

Rozumím tomu. Pro Sokol je lepší nějaké řešení než žádné. Jenže z posledního čísla Libčických novin vyplývá, že skutečná sportovní hala dalších deset až patnáct let nevznikne. A právě to považují za velký problém. Provizoria totiž u nás zůstávají natrvalo.

Městská sportovní hala ale nemá být jen pro jednu organizaci. Má sloužit všem sportovcům z Libčic. A v tomhle směru bohužel vnímám nafukovačku jako promarněnou šanci.

Co vám na tom projektu vadí nejvíc?

Chci jasně říci, že mi nevdává nafukovačka jako levné dočasné řešení. Nemohu se však smířit s tím, že zakopání kontejnerů do svahu, tedy takzvané zázemí, spolkne tak obrovské peníze. To považuji opravdu za nešťastné. Osobně bych ty peníze raději investoval do rekonstrukce sokolovny. Navíc veřejnosti byla prezentována vizualizace se zelenou

střešou, zatímco skutečný projekt s ní nepočítá. To hraničí s manipulací. A když k tomu připočtu nejasnosti kolem provozu a využití, vychází mi z toho velmi drahý experiment.

Budete o projektu sportovní haly dál debatovat se sportovci i ostatními, aby se tahle složitá situace vyřešila co nejlépe?

Určitě ano. To považuji za naprosto zásadní. Tak důležitou věc nelze rozhodovat bez otevřené debaty se sportovci,

Í VIT PENÍŽEK

rodiči, školou, Sokolem i dalšími lidmi, kterých se to týká. Právě u takových projektů musí město umět naslouchat, vysvětlovat a hledat řešení, které bude dlouhodobě fungovat pro celé Libčice, nejen pro jednu skupinu.

Toto číslo novin FAKT se věnuje přerozdělování peněz spolům. Nezní to trochu tak, že brojíte proti podpoře kultury?

To určitě ne. Kultura, sport i společenský život si podporu města jednoznačně zaslouží. V tom není spor. Otázkou je, komu a podle jakých pravidel se mají veřejné peníze rozdělovat. Město by mělo především podporovat ty, kteří činnost dělají ryze na dobrovolnické bázi a není to zdroj jejich obživy. Takových je v Libčicích řada.

Ale podpora komerční činnosti

subjekt nemohl získat tímto systémem nejvíc peněz ze všech, to je pak problém.

Narážíte na matematický vzoreček užívaný při rozdělování dotací. Není tedy na místě systém městských dotací změnit?

Ano, změnil bych ho rád. Vadí mi i samotný systém žádostí, který se pod vedením pana Vojtka z LOS totálně zbyrokratizoval a odosobnil. Zanikla dlouhodobě nastavená rovnováha zastoupení v dotační komisi. Dnes tak LOS rozhoduje na všech úrovních – od dotační komise až po radu města – včetně peněz pro sebe.

Navrhoval jsem, aby se členové komise za subjekt, který o dotaci žádá, museli zdržet hlasování. Tento návrh byl ale zamítnut. Podle mě je proto čas systém přepracovat tak, aby byl čistý a férový. U větších akcí by se mělo uvažovat o přímém modelu financování.

A co akce pořádané a placené městem? Ty byste rušili?

Naopak. Mně přijde, že skutečné městské akce v poslední době spíše mizí. Což je paradox, protože radnice zaměstnává referentku pro oblast kultury. Město by během roku mělo samo pořádat akce, jejichž cílem je přivést na jedno místo co nejvíc sousedů, aby se potkali, bavili spolu a cítili, že sem patří – bez ohledu na to, koho volí, jaký sport dělají nebo do jakého spolku chodí. Město

Je o vás známo, že máte malou farmu. Proč jste se do něčeho takového pustil?

Asi to mám v genech. Maminka pochází ze starých selských rodů z jižních Čech a zemědělství mě vždy přitahovalo – i proto jsem šel studovat ČZU. V jednu chvíli jsem si ale řekl, že nechci zůstat jen u teorie, a začal jsem budovat farmu U jezu. Je to dřina, ale krásná. Naučil jsem se trpělivosti, plánování, učit se z chyb a nevzdávat se. A práci na farmě rozhodně nepovažuji za méně hodnotnou než práci na univerzitě.

se musí otevřeně přiznat a nastavit jasný mechanismus. Důležitý je dopad akce, počet návštěvníků i cílová skupina.

Podstatné je mít jasno v tom, kdo podporu potřebuje a komu prospívá. Toho nedocílíte matematickým vzorečkem – musíte osobně znát práci i motivaci žadatelů a tím se řídit. Rozhodování o dotacích také musí být nadstranické, aby vládnoucí politický

s svým občanům tohle dluží. Skutečné propojování lidí. A mělo by v tom být aktivní – buď jako organizátor, nebo jako partner místních spolků.

Povězte nám něco o sobě. Čím se žijete?

Je mi 47 let. V Libčicích žiju čtrnáct let a staly se pro mě skutečným domovem. Je to příjemné místo k životu, ale to hlavní, co mě k nim připoutalo, jsou lidé, které jsem tu poznal. A to je v mém životě zásadní.

Libčice znám zblízka i díky spolkové činnosti ať už mezi chovateli, včelaři, nebo později v zastupitelstvu. Pracuji v České zemědělské univerzitě, kde se věnuji pedologii, tedy půdoznalectví. Tento obor mě stále baví. Půda, lidově zvaná hlína, může znít banálně až nezájmavě, ale to jen do chvíle, než si člověk uvědomí, že bez půdy by lidstvo vymřelo.

Silnou zkušeností pro mě byly pracovní pobyty v afrických zemích, kde člověk vidí běžný život chudých lidí bez turistických filtrů. O to víc si pak váží bezpečí, stability a kvality života, kterou u nás máme.

Možná někdy právě naopak.

Jste připravený na to, že práce veřejného činitele zabere spoustu času a člověk je v podstatě k dispozici neustále?

Ano. Práci na radnici jsem si vyzkoušel jako místostarosta, takže znám přesně její náročnost. Chápu ji jako službu občanům a je jasné, že nestojí na jednom člověku, klíčový je fungující tým jak v radě a zastupitelstvu, tak mezi pracovníky úřadu. Ať si politici myslí o své důležitosti cokoli, úřad musí z velké části fungovat i bez nich. A právě schopnost opřít se o dobrý tým považuji za zásadní. **Snad vaše odpovědi čtenářům napověděly, co chcete v Libčicích prosazovat. Kde se lidé dozvědí víc?** V této fázi kampaně ještě nechceme říkat všechno, ale s blížícím se podzimem bude i z novin FAKT čím dál jasnější, jak přemýšlíme, kam chceme město posouvat a jak to udělat.

A hlavně se těším na osobní setkávání s lidmi. Nemusíme být jen anonymními profily na sociálních sítích, ale můžeme spolu mluvit přímo. Budu proto rád, když mě lidé osloví na ulici, napíší mi nebo zavolají.

Spolehlivý návod, jak se dostat k městským penězům

1. Podejte co nejvíce žádostí, minimálně 3, lépe však více. Šance na krácení se tak zmenší a celková částka nevzbudí takovou nevoli, když bude rozporcována na několik menších.
2. Projekty musíte mít připravené dopředu, ideálně již zformulované, protože od vyhlášení máte zhruba měsíc na odevzdání vypilované žádosti. Další dva si počkáte na výsledek.
3. Žádost musí zapůsobit, takže ji musíte formulačně vyladit. Na tom se vyplatí hodně zapracovat, protože i akce s minimálním dosahem může být štedře podpořena. Projekt popište vzletnými slovy a hlavně neuchopeně, nic konkrétního a přízemního jako vybavení klubovny – to vám dotační komise zamítne s tím, že máte zvednout členský příspěvek. Musíte klást důraz na sociální dopad, podporu vzdělanosti, osobnostní rozvoj i umělecký význam a podobné bláboly, protože tomu nikdo nerozumí a tudíž případný dopad těžko zkontroluje.
4. Musíte se vyhnout nezpůsobitelným výdajům – žádné medaile a soutěžní odměny, občerstvení či úklid. S politickou propagací a střetem zájmů si nemusíte lámat hlavu. V Libčicích se stalo normou, kterou nikdo nerozporuje, že o předělení peněz rozhodují ti samí lidé, kteří o ně žádají.
5. Rozpočet akce musíte náležitě nafouknout tak, aby pokryl i krácení částky, ke kterému zákonitě dojde.
6. Při plánování akce se vyhněte okolnostem, které vyvolávají nelibost – hluk, omezení dopravy a zavedené zvyklosti. Akce musí být ekologická, vstřícná k domácím mazlíčkům a obecně neškodná.
7. Dodržte tento postup a kladný výsledek je zaručen.

Jak se k dotacím staví jiné obce?

Ve Středočeském kraji pozorujeme rozdílný přístup k podpoře dobrovolnické činnosti. Překvapivě mnoho obcí jednotlivé částky nezveřejňuje – některé obce uvádějí celkovou sumu, ale ne přehledu komu a kolik bylo přiděleno. Někde jsou zveřejněny pouze podmínky a termín, jinde se přiděluje nárazově. Systém dotací rozhodně není jednotný a každá samospráva si volí vlastní cestu, která nejlépe odpovídá administrativním zvyklostem a potřebám místních spolků. Každopádně naše Libčice vynikají svou štedrostí. V přepočtu na jednoho obyvatele vydávají nejvíc ze všech v blízkém okolí, konkrétně 347 korun.

